

YÖNETMELİK

Türk Veteriner Hekimleri Birliğinden:

**TÜRK VETERİNER HEKİMLERİ BİRLİĞİ HİZMETLERİNİN
YÜRÜTÜLMESİNE İLİŞKİN UYGULAMA
YÖNETMELİĞİ**

.....

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Deontoloji

.....

Konsültasyon

MADDE 87 – (1) Veteriner hekim, hasta sahibinin konsültasyon dileğini saygıyla karşılar; ancak ret hakkı da saklıdır.

Konsültasyon tartışması

MADDE 88 – (1) Konsültasyon tartışması hayvan sahibinden uzakta yapılır. Yöntem, teşhis ve tedavide bir değişiklik gerekirse, sonuç konsültant veteriner hekim tarafından meslek ve meslektaşına hiçbir eleştiri getirmeyecek şekilde hayvan sahibine anlatılmalıdır.

Konsültasyondaki görüş ayrılığı

MADDE 89 – (1) Konsültant veteriner hekim ile hastayı önceden tedavi eden veteriner hekim arasında tedavi konusunda görüş ayrılığı doğarsa ve hayvan sahibi konsültant veteriner hekimin tedavi yöntemini tercih ederse, veteriner hekim hastayı bırakabilir.

Konsültant veteriner hekimin tedaviyi uygun görmemesi

MADDE 90 – (1) Konsültant veteriner hekim, tedaviyi uygun görmezse bu konudaki görünüşü tartışmaya meydan vermeden bildirir ve gerekirse konsültasyon tutanağına görüşlerini yazarak imzalar. Tedaviyi değiştirecek hiçbir girişim de bulunmaz.

Müdahale edilen hasta hakkında bilgi alma

MADDE 91 – (1) Veteriner hekim muayenesini yaptıktan sonra teşhise yardım olması bakımından, daha önce bir meslektaşı tarafından yapılmış bir müdahale varsa bunun hakkında bilgi alabilir. Ancak, meslektaşını eleştirmekten kaçınmak zorundadır.

Konsültant veteriner hekimin müdahalesi

MADDE 92 – (1) Konsültant veteriner hekim, meslektaşı olmadan olayla ilgilenmeyip meslektaşı ile baş başa yapacakları görüşme sonucunda serbestçe müdahalede bulunabilir. Kanılarını meslektaşı ile tartışmadan hasta sahibine açıklayamaz.

İlk veteriner hekimin onayı

MADDE 93 – (1) Konsültant veteriner hekim, hasta hayvanın veya hasta sahiplerinin, ısrarlı isteği ve hayvanı tedavi eden ilk veteriner hekimin onayı olmadıkça hastayı tedavi edemez. İlk hekim bu durumu onaylamıyorsa hastayı bırakabilir.

Veteriner hekimin tedaviyi bırakması

MADDE 94 – (1) Veteriner hekim, başlamış olduğu tedaviyi, sonuçlandırmadan bırakabilir. Ancak, bu gibi durumlarda başka bir veteriner hekimin tedavi ve girişimlerine olanak verecek zamanı önceden hesaplayarak hasta sahibine bildirmesi gerekir.

(2) Hasta hayvanın bırakılması durumunda hayvanın yaşamının tehlikeye girmesi, sahibinin ekonomik yönden zarar görmesi veya hasta hayvanın çevresine zarar vermesi söz konusu ise, veteriner hekim mevzuata uygun önlemleri almadıkça hastasını bırakamaz.

(3) Hasta hayvanı bırakan veteriner hekim, istenildiği takdirde veya gerekli olduğu durumlarda, hasta hayvana ilişkin gözlemlerini içeren bir belgeyi hasta sahibine verir.

Ücretlerin alınmasında uyulacak kurallar

MADDE 95 – (1) Veteriner hekimler hasta sahiplerinden alacakları ücret konusunda aşağıdaki kurallara uymak zorundadır.

a) Veteriner hekimler, bağlı oldukları oda tarafından hazırlanan ve Merkez Konseyi tarafından onaylanan, muayene tetkik ve tedavi ücretleri ile iş sözleşmeleri için belirlenen asgari ücretlere uymak zorundadır. Veteriner hekimlerin gerekli gördükleri durumlarda hasta sahibinden muayene ve uygulayacağı tedavi için ücret almamaya hakları vardır. Ücret alınırsa, alınan ücret asgari ücretin altında olamaz.

b) Özel hayvan hastaneleri, poliklinikler, laboratuvar ve benzeri kuruluşlarda çalışan veteriner hekimler, odaların saptadığı, Merkez Konseyinin onayladığı asgari ücretin altında bir ücretle çalışamazlar.

c) Ücretin tespitinde veya ödenmesinde üçüncü şahısların aracılığı kabul edilmez.

ç) Hasta hayvanın sahibine önceden bildirilmeyen veya onun onayı alınmadan çağrılan yardımcı veteriner hekim için ayrıca ücret istenemez.

Tamamlanmadan bırakılan tedavilerin ücretleri

MADDE 96 – (1) Maktu ücretle yapılan tedavilerde, tedavi herhangi bir nedenden dolayı tamamlanmadan bırakılmışsa, tedaviyi o zamana kadar sürdüren veteriner hekim, emeğinin ve harcamalarının karşılığı olan ücreti alır. Ücret peşin alınmışsa fazlası geri verilir.

Veteriner hekimlerin uyacağı kurallar

MADDE 97 – (1) Veteriner hekimler, müşterilerine yönelik duyurularında; gazete, afiş, broşür, el ilanı ve bu gibi her türlü iletişim araçlarında yapacağı duyurularında; adres, telefon numarası, muayene günü ve saatleri, sahip olduğu unvan, acil olaylar için ev adresi ile muayenehaneyi bulmada yardımcı olacak işaretler dışında reklam niteliği taşıyan frapan renkler, müşteriye maddi ve manevi avantaj sağlanacağını belirten her türlü yazılar, ifadeler, bilimsel ve eğitici nitelik taşımayan ışıklı gösteriler, süslemeler veya aracı, propagandacı gibi meslek gururunu düşürecek nitelikteki uygulamalardan kaçınmak zorundadır.

Teşekkür ilanı verme yasağı

MADDE 98 – (1) Hayvan sahiplerinin, veteriner hekimlere ilişkin olarak teşekkür ilanları vermesi her ne kadar doğal ise de, veteriner hekimler hiçbir suretle müşterisine yönelik teşekkür ilanı veya reklam veremezler.

Meslektaşlar arası ilişkiler

MADDE 99 – (1) Veteriner hekimler, kendi aralarında olumlu ve uyumlu meslektaş ilişkileri kurarlar, maddi ve manevi bakımdan birbirlerine yardımcı olurlar, meslekî düşünce ve eylemlerine uzmanlıklarına, bilimsel yetenek ve kişisel becerilerine karşılıklı saygı duyarlar. Uyuşmazlıklarında önce aralarında anlaşma yolu ararlar, bu sağlanamazsa meslek organlarının aracılığına başvurmak zorundadırlar.

Veteriner hekimlerin karşılıklı münasebetleri

MADDE 100 – (1) Bir veteriner hekim, meslektaşını yermez, onu küçük düşürecek söz, yazı veya hakarete bulunamaz. Meslekten olmayan bir kişinin böylesi eylemlerine karşı da meslektaşını korumak zorundadır.

Kişisel veya meslekî bilgilerin açıklanması

MADDE 101 – (1) Adli ve idarî makamlar ile meslek organlarının mevzuata uygun istemleri dışında bir veteriner hekim dolaylı yolla bile olsa meslektaşını aleyhine kullanılabilecek kişisel veya meslekî her türlü bilgiyi vermekten sakınmalıdır.

Veteriner hekimler arası müşteri ilişkileri

MADDE 102 – (1) Veteriner hekim, meslektaşının kanunî yollardan sağladığı her türlü işi ve kazancını kendi lehine dönüştürecek bir girişim de bulunamaz.

İşyerinin geçici olarak devri

MADDE 103 – (1) Veteriner hekim gerektiğinde meslektaşını yardıma çağırabileceği gibi, kısa süre için iş yerinin yönetimini de devredebilir. Ancak, bir ayı aşan durumlarda bağlı oldukları odaya durumu bildirmek zorundadır.

Meslekî toplantılar

MADDE 104 – (1) Veteriner hekimler, meslekî toplantılara katılma konusunda azami çaba göstermelidirler. Ayrıca, görevli olduğu kurumlar ve meslek organlarıncaya verilen işleri büyük bir özen ve ivedilikle yapmak zorunda olduklarını bilmelidirler.

Stajyer öğrencilerin yetiştirilmesi

MADDE 105 – (1) Veteriner hekimler, genç meslektaşlarının ve stajyer öğrencilerin yetiştirmelerinde onlara bilgi ve görgülerini aktarabilecek ortamı hazırlamak, çalışmalarına katkıda bulunmak, meslekî sevgi ve saygının yerleşmesini ve olumlu yönde gelişmesini sağlayacak şekilde hareket etmek zorundadırlar.

Yarıda bırakılan tedavinin yeniden yapılması

MADDE 106 – (1) Veteriner hekim, meslektaşının bıraktığı bir işi, hayvan sahibini ya da olayı kabul etmeden önce meslektaşısıyla görüşebilir.

Veteriner hekimlerin idarî makamlarla ilişkileri

MADDE 107 – (1) Veteriner hekimler, idarî makamlarla olan ilişkilerinde meslekî onurlarına dikkat etmek zorundadırlar. İşveren veya amiri meslektaşını bile olsa, veteriner hekime bilimsel inanç ve kanaatine ve mevzuata ters düşen herhangi bir meslekî baskı yapamaz.

Meslekî gruplarla ilişkiler

MADDE 108 – (1) Veteriner hekimler, ilgili meslek grupları ile olumlu ve sürekli ilişkiler kurmalıdır. Onların bilimsel özgürlüğüne saygı duymalı, kişiliklerine özen göstermeli, gerektiğinde onlara yardımcı olmalıdır.

İşyerinin açılması

MADDE 109 – (1) Muayenehane, klinik, hastane, laboratuvar açılması ve işletilmesi, 18/6/2001 tarihli ve 24436 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Veteriner Hekim Muayenehane ve Poliklinik Yönetmeliği hükümlerine göre gerçekleştirilir.

Kıyafet zorunluluğu

MADDE 110 – (1) Veteriner hekim, muayenehanede beyaz gömlek ve işin özelliğine göre özel giysi giyer. Diğer yardımcı personele ise ayrı renkte iş ortamına uygun giysiler kullanılmak zorundadır.

Davranış yükümlülüğü

MADDE 111 – (1) Veteriner hekim işyerinde hekimlik görev ve onuru ile bağdaşmayan davranışlarda bulunamaz.

Uygulama zorunluluğu

MADDE 112 – (1) Bu Yönetmelik hükümleri çerçevesinde Birlik ve organlarınca alınacak tüm kararlara, veteriner hekimler uymak zorundadırlar.